

Hem observat que és molt corrent confondre l'ús dels verbs **ser** (en català clàssic, **ésser**) i **estar**, quan ens referim a designació de lloc.

La diferència consisteix que **estar** significa **habitar, residir**.

Per tant, **estar en un lloc**, vol dir **viure-hi, residir-hi, habitar-hi**.

En canvi, **ser en un lloc**, significa **estar-hi circumstancialment**.

Com ja es pot comprendre, l'error ens ve de la coneixença i ús del castellà. En aquest idioma només s'usa el verb **estar** per a designar el lloc on es troba, o bé es trobarà, un individu, tant si és temporalment com definitivament. I, és clar, molt influenciats, la vèsem.

Recordem, doncs: Si parlem d'una persona que viu a Barcelona, hem de dir: **el senyor Tal està a Barcelona**.

Si només hi ha anat a fer un viatge, direm: **el senyor Tal és a Barcelona**.

La meva germana és a Granollers (si hi ha anat).

La meva germana està a Granollers (si hi viu).

Moltes vegades, quan telefonem o quan preguntem en una casa per un senyor, se'ns contesta: **No està**. Cal respondre: **No hi és**.

No està l'usarem per a significar, per exemple, que **no està llest**, que **no està a punt**.

Així, **veniu o no? —Espera't uns segons que encara no estem**. (O sigui, se sobreentén que les persones en qüestió **hi són**, però que encara no han enllestit la feina, l'habillar-se, etc.).

Cal, doncs, evitar l'ús excessiu i vicis dels del verb **estar**.

M.

Flors i asfalt

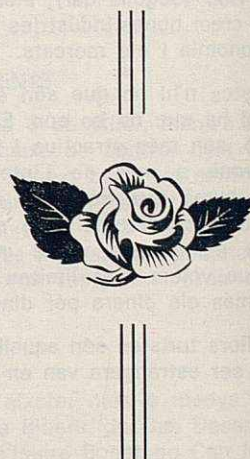
Seguía plovent. A bots i a barrals seguía plovent. Una euga vella, magra i cansada, menada per ningú, llaurava sense esma un llarg carrer d'asfalt que brillava amb la pluja. Era de nit, i tan sols uns quants fanals de mercuri il·luminaven l'escena. Sense saber còm, neixien a les vores del carrer flors de tots colors, crisantems, lliris, petúnies... L'euga semblava no adonar-se'n de tot això, i seguia al seu pas, la seva feina com si no hagués fet altra cosa en tota la seva vida. Haig de confessar que la contemplació d'aquell fet em va complaire. L'asfalt s'anava trencant, estripant; sucumbia al pas de l'animal. Per mi era com una petita victòria de la Naturalesa damunt la civilització, que tanmateix ens destrueix. El carrer s'omplia de flors i l'asfalt vençut es podria un cop trossejat. I encara plovia. El vent s'havia fet cada vegada més fort i feia ballar les plantes que neixien. Com bufava carrer avall, empenyia a l'euga, que va agafar un ritme de treball més ràpid. Quan me'n vaig adonar, quasi l'havia perduda de vista. Vaig haver de córrer molt per aconseguir-la altre cop. Però ja hi era. Ara, amb més força que mai, la llaurada feria l'asfalt, que es resistia. Per què era per mí aquell espectacle, una font de plaer?

La boira ho embolicava tot, i la fina pluja, que havia amainat una miqueta, seguia regant l'asfalt, i el lloc de

l'euga, i els ferros i les flors. La mateixa boira era regada per la pluja. Es començà a sentir un soroll de màquines, de motors, boira enllà, davant nostre. L'animal, escèptic, continuà quasi a cegues el seu camí. A mida que anàvem avançant, l'enrenou es feia més profund, fins que arribà un moment eixordador. Talment com si deu-mil manyars piquessin ferro contra ferro dins del meu cap. Recordo que vaig cridar, però jo no em sentia. Em desesperava veure la impassibilitat de l'euga, que semblava no adonar-se de res. La meva desesperació fou màxima al contemplar que ja no neixien flors darrera meu, i l'asfalt amb prou feines si s'esquerdava. Ja no plovia. Com foll cercava la lluna, la meva gran amiga, però restava empresonada darrera els núvols.

Uns minuts més tard, que em semblaren hores, i a uns metres davant nostre, la silueta enorme i negra d'una màquina de fer carreteres s'anà retallant en l'aire. Sí; aquella gran màquina anava fent el carrer, carrer d'asfalt. L'euga del meu somni fou engolida per la màquina. Em vaig despertar trist. Havia perdut la batalla. Una vegada més, l'asfalt s'havia apoderat d'un tros de terra.

Joaquim Brustenga Etxauri

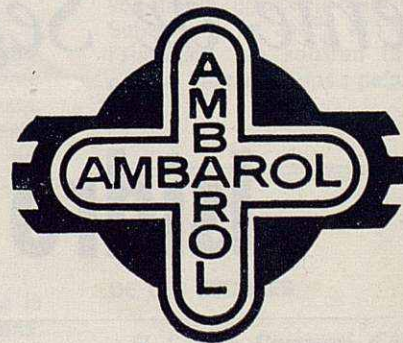

EXCLUSIVISTA DE INDUSTRIAS

Droguería Martí

PINTOR

Pintura Moderna, Rótulos, Papeles Pintados

VENTA DE PAPELES PINTADOS,

PINTURAS Y ARTICULOS DE LIMPIEZA

SANTA EULALIA DE RONSANA

La Sagrera, Tel. 8